

Måske burde arbejdstiden sættes op

EFTERLØNSDEBAT (1)

FLEMMING T. HANSEN
EFTERLØNSMODTAGER

SØNDAG havde sosu-assistent og BA i religionsvidenskab og afrikastudier Kirsten Pagels et ganske langt læserbrev om alt det, hun ikke kan forstå omkring vores efterlønsordning.

Kære Kirsten, når du nu bruger dine egne erfaringer, tillader jeg mig at bruge mine erfaringer fra de sidste 47 af næsten 62 år, hvor jeg har nået at arbejde lige knap 95.000 timer.

Arbejdsmarkedet fik glæde af min deltagelse allerede i maj 1960, da jeg som 14-årig, ligesom tæt ved halvdelen af årgang 1946, forlod skolen i 3. fri mellem.

For mit vedkommende for at arbejde ved landbruget, hvor arbejdstiden var 56 timer om ugen. De første par år havde jeg da fri hver anden søndag, men fik allerede fra 1963 fri i weekenden.

Du kunne også foreslå i din fagforening, at man skal arbejde 1.600 timer om året i 40 år efter endt kompetencegivende uddannelse, før man kan gå på efterløn. Så vil den sidste gymnasielærer og overlæge vist være væk fra golfbanen på alle hverdage.

og flere meldes langtidssyge, når de når lidt op i halvtredssårsalderen.

AFSLUTNINGSVIS skal du vide, at hvis du begynder at arbejde som 25-årig, vil du være 85 år, når du har arbejdet lige så meget som dem, du finder, er så voldsomt privilegerede. (37 timer om ugen, 6 ugers ferie m.m. giver kun plads til 1.600 arbejdstimer om året).

Et bevis på din egen manglende berøringsangst kunne være, at du selv foreslog, at arbejdstiden sættes op til 42 timer om ugen - kun en time mere om dagen fem dage om ugen. Det skulle løse mange problemer mht. mangel på politi-m/k'er, lærere og sygeplejersker og andre offentlige fodfolk.

Selvfølgelig med fuld løn for de ekstra timer.

Du kunne også foreslå i din fagforening, at man skal arbejde 1.600 timer om året i 40 år efter endt kompetencegivende uddannelse, før man kan gå på efterløn. Så vil den sidste gymnasielærer og overlæge vist være væk fra golfbanen på alle hverdage.

Så. Du ønskes selv rigtig god arbejdslyst, mens du glæder dig over det samfund, min aldersgruppe har skabt til dig og vores børn og børnebørn.

Milliarder til olieselskaber eller efterløn

EFTERLØNSDEBAT (2)

PETER HESS-NIELSEN
LÆRER

TIL KIRSTEN PAGELS, som i et indlæg i Politiken 26.10. er vred over, at hun via efterlønnen skal betale til, at 60-årige kan forlade arbejdsmarkedet:

SELVFØLGELIG kan man diskutere, om 60 år er en rigtig tilbagetrækningsalder, men at bruge begrundelsen, at vi som samfund ikke har råd til den nuværende efterløn, er simpelthen urimeligt og overfladisk.

I Politiken 31.8. har chefredaktør Stig Ørskov en analyse, som konkluderer, at oliestaten Danmark i en lang år-række har delt meget gavmilde gaver ud til de internationale olieaktører.

Alene i 2008 ser det ud til, at Shell og A.P. Møller kan stoppe 27 milliarder ned i lommen.

DET ER MIG bekendt mere end dobbelt så meget, som efterlønnen koster.

Jeg havde gerne set, at regeringen havde prioriteret nogle af disse mange olie-milliarder til f.eks. bedre skoler, så man ikke som lærer skal gå i en nedslidt bygning med stadig mere begrænset mulighed for at hjælpe de elever, som har brug for lidt ekstra hjælp.

Det har jeg set mange kolleger blive rigtig syge af. Men et samfund, som har prioriteret at have råd til at forære 27 milliarder væk til Shell med flere, må jo være et rigt samfund, og så tager jeg også gerne min lille efterløn som 60-årig - mens jeg endnu er rask og har det godt. Efter 40 år på arbejdsmarkedet.

NAVNE

Navneredaktør Erik Schnettler
Journalhavende Henrik Garnann
Telefon 33 47 25 92
Listestof Gerd Salmark
E-mail navne@pol.dk
Dødsannoncer
Telefon 33 47 12 01 /
Fax 33 14 85 15
E-mail annoncer@pol.dk

Den i dag 54-årige modefotograf **Mario Testino** er født i Lima, Peru af forældre af irsk, spansk og italiensk oprindelse. I dag er han bosat i London og er kendt for at fotografere de kendte, kongelige og smukkeste fra catwalken. Testino læste bl.a. jura og økonomi på universiteter i Peru og Storbritannien, før han begyndte sin fotografkarriere. Sidste år udgav han fotobogen 'Let me in!', der inviterer til en række backstage øjeblikke af de kendtes liv.

Solen op: 7.14 – **ned:** 16.32.
Månen op: 9.30 – **ned:** 16.16.
Månen: Tiltagende.
Dagens længde: 9 timer og 18 minutter.
Dagen aftaget: 8 timer og 9 minutter.

I MORGEN FYLDER

40 Administrerende direktør, ingeniør Per Bank, Hillerød, 41, folketingsmedlem Mogens Jensen, København, 45, kulturredaktør, fhv. udviklingsminister Anita Bay Bundegaard, Tisvildeleje, 45, fhv. landsholdsspiller, målmand Mogens Krogh, Solrød Strand, 45, journalist Niels Lunde, Frederiksberg, 46, professor, dr.phil. Martin Rheinheimer, Esbjerg, 46, adjungeret professor, dyrlæge Jiri Lukas, Århus, 47.

50 Filmproducent Lise Lense-Møller, Charlottenlund, 51, professor, dyrlæge Stig Milan Thamsborg, Gentofte, 52, administrerende direktør Per Dollerup Mikkelsen, Middelfart, 52, museumsinspektør Gudrun Gormsen, Holstebro, 56, lektor, borgerrepræsentant, fhv. borgmester Per Bregengaard, København, 58, fhv. borgmester Ole Møller Madsen, Præstø, 59.

60 Folketingsmedlem, fhv. borgmester Lene Hansen, Jerslev J., 60, bankdirektør Inga Østerby, Herning, 60, filmproducent Nina Crone, Holte, 61, skoleleder Ole Chr. Munk Plum, Hvalsø, 61, skuespiller Torben Sekov, Greve, 62, forskningsleder, cand.scient.pol. Erik Nordahl Svendsen, Frederiksberg, 63, fhv. håndboldlandsholdsspiller Jørgen Frandsen, Greve, 64, kommunaldirektør Karen Jakobsen, Kirke Hyllinge, 64, universitetsdirektør, cand.polit. Helge Muhle Larsen, Frederiksberg, 64, koncerndirektør Peter Kaszta, Vejle, 64, operasanger Kirsten Vaupe, Holte, 64, administrerende direktør, cand.polyt. Finn Kjellstrøm, Silkeborg, 65, fhv. folketingsmedlem Inger Bierbaum, Nordborg, 65, bestyrelsesformand Flemming Østergaard, Skodsborg, 65, rigsombudsmand, cand.jur. Søren Christensen, Tørshavn, Færøerne, 68, fhv. rådmand, fhv. viceborgmester Lis Særkjær, Brabrand, 68.

70 Fhv. vicepolitimester, advokat Ole Rørbæk-Petersen, Hørsholm, 73, civilingeniør, translator Inger-Lis Frisenberg, Holte, 74, grafiker, designer Kirsten Krog, Hørsholm, 74, skoledirektør Sven E. Andersen, Vallensbæk, 75, direktør, fhv. landsholdsspiller Poul Pedersen, Århus, 76, overingeniør Axel Eichstedt Nielsen, Espergærde, 77.

80 Hotelejer Jens Peter Lund, Aarup, 80, fhv. direktør Viggo Dalgaard, Dragør, 82, fhv. regionsleder, oberst Mogens Kjær Sørensen, Svendborg, 85.

90 Fhv. direktør Arne Brekke, Birkerød, 90 og direktør, lic. agr. Peter Norup Pedersen, Fuglebjerg, 91 år.

APROPOS

Journalist **Malene Haakansson** er udstationeret i Etiopien for Folkekirkens Nødhjælp indtil udgangen af 2008. Hun skal bl.a. lave dokumentationsarbejde i forbindelse med klimaforandringer og sult. Malene Haakansson er 33 år, uddannet journalist og har

flere gange været udsendt til Darfur, hvorfra hun har skrevet bogen 'Det værste er at dø i stilhed'. Hun har arbejdet i Folkekirkens Nødhjælp bl.a. som redaktør af månedsbladet NØD og som katastrofe- og advocacy medarbejder.

Balletmester **Nikolaj Hübbe** har udnævnt korpsdansere **Christina Michanek** og **Kizzy Howard** til solister i Den Kgl. Ballet - titlen er den næsthøjeste, en balletdanser kan opnå.

STOR PRIS TIL MARKANT ARKITEKT

Lene Tranberg, arkitekt, blev i går hædret af Danmarks Nationalbanks Jubilæumsfond med et legat på 250.000 kroner. Som frontfigur i tegnestuen Lundgaard og Tranberg står hun for nogle af de mest markante nybyggerier i København de seneste år. Det gælder Tietgenkollegiet i Ørestad, Skuespilhuset i København og Kilen til Copenhagen Business School på Frederiksberg. Lene Tranbergs værker arbejder i den fineste nordiske tradition, men udvi-

der den med sin frie formgivning og varme farveholdning. Hendes bygninger bliver ofte kraftcentraler i deres omgivelser. For tiden kan man se SEB-banks nye domicil rejse sig foran hovedstadens grimme postcenter. Nogle bygninger, der forhåbentlig vil bidrage til at forbedre den uheldige Kalvebod Brygge. Et udvalg af tegnestuens modeller og plancher kan ses i Nationalbankens forhal, Havnegade 5, frem til 26. november, mandag-fredag kl. 9-16.

Er han mon vinderen

60 I DAG. At tale om vindere i den aktuelle finanskriser er måske ikke det første, der popper op. Og da slet ikke inden for banksektoren, der lige nu står som den helt store taber med både aktiekurser og indtjeningssevne, der skrider markant.

Alligevel fremstår dagens fødselar, Nordeas bankchef i hele Norden, **Peter Schütze**, som en vinder. Ikke mindst i lyset af netop finanskrisen, dens årsager og dens følger.

Af to grunde. Som formand for Finansrådet, bankernes brancheorganisation, står han i spidsen for den banksektor, der efter alt at dømme blev reddet på målstregen af den hjælpepakke, som regeringen fik bankerne til at acceptere. Den var ikke billig for bankerne, og den gav i allerhøjeste grad anledning til både hævede øjenbryn og panderynken i diverse bankbestyrelser, inklusive Peter Schützes egen, hvor bestyrelseslokalet ikke engang er i Danmark, men i Stockholm. Og med den svenske stat i ryggen som ejer af 20 procent af aktierne var Peter Schützes Nordea måske ikke den bank, der mest akut havde brug for førstehjælp og kunstigt åndedræt.

Det var ikke en redningspakke, der mødte stående klapsalver i Nordeas bestyrelseslokale. Men handlekraften, hvor påtvunget den end var, fik Peter Schütze til at stå som den både loyale og ansvarlige i en kritisk situation. Også udadtil, og netop i den brede offentlighed har det trods en lang og glørværdig karriere i

banksystemet ikke været som bankernes ikon, han har markeret sig.

Anderledes har det forholdt sig på de indre linjer. Og her finder man den anden grund til Peter Schützes aktuelle vinderposition. Som øverste chef for alle Nordeas bankaktiviteter i Danmark, Sverige, Norge og Finland, har han en væsentlig andel i, at netop Nordea lige nu synes at være den bank, der er sluppet mindst ramponeret gennem finanskrisens hærgen.

I begyndelsen af 1990'erne var det Schützes bank, der var i vanskeligheder. Dengang hed den Unibank. Den var bl.a. blevet ganske stor ved hjælp af omfattende engagementer med developere, ejendomsspekulanter og spekulative entreprenører. Det gik - selvfølgelig - galt. Dengang var Peter Schütze også med, og han synes at have lært af det. Nej, nej, nej, har det lydt fra ham, når ejendomsspekulanterne har banket på. Af skåde bliver man klog, og vokseværk via udlån er ikke nødvendigvis lykken.

Peter Schützes professionalisme, hans grundighed og hans meget lidt diktatoriske tilgang til det at løse opgaver og problemer sammen med medarbejderne, har gjort ham til intet mindre end en stjerne internt i Nordea. Han kan sit håndværk, ikke blot fordi han har været i banken fra før, han fik sin cand. polit.-eksamen i 1973, men fordi han hver gang, han har fået en ny ledelsesudfordring, sammen med sine medarbejdere har lært sig, hvad opgaven præcis går ud på. Han

MINDST SKRAMMET. Peter Schütze, bankdirektør for Nordea og formand for Finansrådet. Foto: Jens Dressling

har livet igennem villet kunne håndværket og fagligheden. Til bunds.

Han opleves samtidig som et socialt og empatisk menneske, der tænker både på den enkelte og på helheden. Ikke at han ikke kan være både krævende og barsk, men ordentlighed i alt, hvad han foretager sig, er, hvad der karakteriserer ham. Det har gjort ham usædvanlig vellidt og populær internt i banken. En popularitet, der ikke er blevet mindre af hans uformelle og ligefremme væremåde. Når han stiller sig op på et bord i bankens kantine for at analysere en problemstilling, fornemmer man, at han sagtens kan huske sine egne første år i det, der dengang hed Privatbanken, hvor han var mest markant ved at være en langhåret, rabiat 68'er iført træsko og ingen slips.

"Det, der har drevet mig, er at have råderum til det, jeg laver. At have råderum sammen med det gode hold, jeg har omkring mig. Det betyder alt for mig", har Peter Schütze engang selv udtalt. Med sin aktuelle status som "vinderen" i den lige nu så hårdt trængte bankverden må man formode, at Peter Schütze har givet sig selv den allerbedste fødselsdagsgave. På trods af de manglende klapsalver i bestyrelseslokalet.

STIG ANDERSEN